

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

8 Ιουνίου 2008
Ζ' Κυριακή από τοῦ Πάσχα
Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἴκουμ. Συνόδου.
(Ἰωάν. 17, 1-13)

Ἀδελφοί μου, οἱ σήμερα ἑορταζόμενοι ἅγιοι Πατέρες ὑπῆρξαν «ἀποστολικῶν παραδόσεων ἀκριβεῖς φύλακες καὶ γὰρ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον ὀρθοδόξως δογματίσαντες» τὴν βλασφημία τοῦ Ἀρείου κατέβαλον. Ἡ δὲ Σύνοδος στὴ Νίκαια ὅπου συγκεντρώθηκαν «ἀνεκήρυξε τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ, πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονον». Μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ ὁ ἀίρετικὸς Ἀρειὸς κατέσχισε τὸν χιτῶνα τοῦ Σωτῆρος, διδάσκοντας μὲ ἓνα ἔργο τοῦ ποιητικὸ, τὴν Θάλεια, ὅτι ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε περίοδος ποὺ δὲν ὑπῆρχε καὶ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ μὲ αὐτὴ του τὴν θέση «τεμῶν τὴν ὁμότιμον ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις» ἀστόχησεν θεολογικὰ καὶ δογματικά. Ἐμεῖς λοιπὸν σήμερα «Τὰς μυστικὰς τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας μέλος ἑναρμόνιον θεολογίας μίαν Τριάδα ἀπαράλλακτον οὐσίαν τε καὶ θεότητα, ἧς ἀνευφημήσωμε», γιὰ αὐτοὺς ὑπῆρξαν κατ' ἐξοχὴν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ. Οἱ μεγάλες αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς μορφῆς, οἱ 318 θεοφόροι Πατέρες ποὺ συγκεντρώθηκαν στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας, ἀγωνίσθηκαν μὲ πολλὴ δύναμη γιὰ τὴν διατήρηση ἀνόθευτης καὶ ἀκέραιας τῆς πίστεως στὸν Τριαδικὸ Θεό. Πατέρες μὲ ἔνθεο ζῆλο, μὲ ἱεραποστολικὴ δράση καὶ μὲ βέβαιη τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητος, ἔδογματίσαν: «καὶ εἰς ἓνα Κύριον, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων».

Ἐκτιμώντας καὶ ἀξιολογώντας σωστὰ τὴν Ἀρχιερατικὴ προσευχὴ Του, λίγο πρὶν τὴν θυσία Του στὸ Γολγοθᾶ, κατὰ τὴν ὁποία καὶ εἶχε παρακαλέσει τὸν Πατέρα νὰ χαρίζη σὲ ὅλους τὴν αἰώνια ζωὴ· «Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ· ἵνα γινώσκωσί Σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν»· αὐτὸ σημαίνει ὅτι, ὅταν ὀρθοδόξως προσεγγίζουμε τὸ μυστήριον τῆς Θεότητος, τότε στὴν οὐράνια πατρίδα θὰ βλέπουμε τὸν Θεὸ «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον». Θὰ βλέπουμε «Αὐτὸν καθὼς ἐστίν». Μὲ τὴν δογματικὴ τους ὑποδείξη οἱ ἑορταζόμενοι Πατέρες μᾶς ὑπενθυμίζουν τὸν λόγο τῆς ἀποκαλύψεως, ὅτι ἐκεῖ «καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι» καὶ ὅτι ἐκεῖ «οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος». Μὲ τὸν ἁγῶνα τους οἱ ἑορταζόμενοι Πατέρες βοήθησαν ὅλους ἐμᾶς «εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»· καὶ ὅσοι γνωρίζουν τὴν ἀλήθεια

ἐλευθερώνονται.

Ἀδελφοί μου, πολὺς λόγος γίνεται σήμερα γιὰ τὴν μοναξιά τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Γιὰ τὴν ἐρημιὰ τῶν πόλεων. Δὲν ὑπάρχει ἐπικοινωνία. Ὅμως ἡ κοινωνία μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ ἐξασφαλίζει τὴν γνησιότητα τῆς ἀνθρωπίνης ἐνότητας. Καὶ ἡ ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀληθινή, ὅταν συνδέεται μὲ τὴν εὐαγγελικὴ ἔκφραση «καθὼς ἡμεῖς», δηλαδή «καθὼς σὺ Πάτερ ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί». Καὶ ὅπως ὁ Πατέρας ζεῖ μέσα στὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ ὁ Υἱὸς μέσα στὸν Πατέρα καὶ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, καὶ τοῦτο μέσα στὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, ἔτσι καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ βροῦμε κανάλια καὶ διαύλους ἐπικοινωνίας «ἵνα πάντες ἐν ἐσμέν».

Ἀδελφοί μου, ὅλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ φυσικὰ οἱ 318 τῆς Α΄ Οἰκ. Συνόδου, ποὺ σήμερα ἐορτάζουν καὶ ἡμεῖς τοὺς τιμοῦμε, ἀφοῦ καθαρίστηκαν ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες τους, ἔφθασαν στὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώθησαν μεταξύ τους. Ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοὺς περιέλαμψε, τοὺς μεταμόρφωσε καὶ τότε δὲν ἐνεργοῦσαν ὡς ἄτομα ἀλλὰ ὡς πρόσωπα πνευματοφόρα, χαριτωμένοι φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὅ,τι παρέλαβαν ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους αὐτὰ καὶ θωράκισαν καὶ μᾶς παρέδωσαν. Ἡ διδασκαλία τους δὲν ἀποτελεῖ φιλοσοφικὸ στοχασμό, ἀλλὰ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ διαφορὰ μεταξύ τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων· οἱ μὲν φιλοσοφοῦν εὐτελῶς, οἱ δὲ θεολογοῦν ἀuthεντικῶς.

Ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς ζητάει τὴν πίστη μας. Θέλει νὰ πιστέψουμε στὴν λυτρωτικὴ θυσία Του. Στὴ συνομιλία ποὺ εἶχε μὲ τὸν Νικόδημο τοῦ λέγει ὅτι «ἀπέστειλε ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον» καὶ ὅτι «αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί Σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν». Αὐτὸν προσκυνήσωμεν, αὐτὸν δοξολογήσωμεν, αὐτὸν αἰνέσωμεν καὶ τοὺς Ἁγίους ἐορταζομένους Πατέρες ὑμνήσωμεν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]